

neumírám, jen nemám chuť žít
píšu s flaškou v ruce, ale nemám chuť pít
chci pozdravit svoje známé, ale nemám náladu
sere mně to, ale těžko za ni najdu náhradu
já budu sám, jak poslední dobou
s tužkou v ruce, s beatem a jeho poslední dobou
uslyším konec, pak ticho, nikdo se neshání
po mé osobě, třeba dostanu uznání
až ho neuslyším, neuvidím od koho
já žil jsem dobře, špatně
ale pro koho jsem miloval konal se obětoval
občas bral, jindy hladovému oběd podal
prodal se na pódiu bylo naší součástí
kecy nenávist alá moji součástí
miluju proklínám všechny zlé časy
iluzí se opíjím, ale teď už je čas jít

nemám co bych odkázal
co jsem dokázal je pro vás málo pro mně hodně
miluju miluju mluvit rovně
stále jsem běžel rovně
po své dráze
psal a rapoval pro své zdá se
možná tam byla chyba
měl jsem se otevřít více lidem
a s větším vlivem čelit rozepřím
možná si odepřít noční výlety
noční výlevy a stanovit si jen cíle ty
kterých bych nelitoval
jenže já nelituju
a přesto proti svému životu protestuju
jsem psychologicky zvláštní exemplář
ve 20 píšu naposled a přesto nejsem lhář
cítím potřebu vzpomenout, pozdravit
žil jsem pro rap, pro noci, málo pro zdraví
hodně pro sebe, málo tebe a pro bližní
bál jsem se konce cesty a teď stojím poblíž ní

je konec hry, konec
začátek tmy
je konec, proto jsem začal se sny
šel kam až se smí
šeptám vám své sny
ale jsem sám
odpočítávám své dny
odpočívám sám
vám jsem vzdálen
odejdu sám
už necítím pocit krále
jsem spokojen s málem
s textem, beatem, křeslem a s pokojem stále
chodím si pro upřímnost do krajních mezí
chodím si pro upřímnost hledám kde vězí
tak jak mám dál přežít, když teď moje já
někdo jiný než já střeží
a nechce zmizet dokud neodejdu pryč
vidím vrchol krize, ale než odejdu pryč

chci naposled zvážit jestli má to cenu
když život který mám žít pro mě má cenu